

ban, amikor a föld megittasul a nap meleg ragyogásától és buja illatot önt közénk. A mikor a kis gyermekben is életre pezsdül a vér, a tavasz forró ereje a sziklában is életet fakaszt, amikor... És ez mind hiába: a gyönyörű fölfriessülés megdöbbeníti a roskadozó bohémot. Érti, hogy minden csodálatos ujjongás, ami körülötte él, csak ő az elmúlás. Rajta már nem segíthet a május.

Az *öregség* megérzi ezt. És nyugalmas béketűréssel cipeli a keresztet. A kényszerű tétlenség éveit majd mindnyájan elérkezünk. A bohém is elérkezik, de amire odaér, összeroskad. Semmi nem pótolhatja neki azt az életet, amelyet minden képességével és könnyelműségével kiélvezett. Színész színház és publikum nélkül — virág gyökér nélkül, a levegőben. Ha tízezer korona nyugdíjat élvezhetnének, akkor sem éreznék olyan jól magukat, mint silány gázsival, de a színpadon.

...Csupa ösztinteség volt az a sok könyccsepp, ami a márványasztalra hullott. És mennyi könnyet fojtanak meg sokan, mielőtt azok életre kelnének, ilyenkor, tavasszal.

T. Gy.

### Szép kis tavasz...

(Saját tudósítónktól.) Igazán szép kis tavasz! Most például a kalendárium paragrafusa szerint tavasz lenne, ahogyan a költők dalolják: rügyfakasztó, enyhe, mosolygó kikelet, még pedig immáron kerek három hét, tehát elég idő óta, hogy belejőjön évezredek óta tanult mesterségébe. De tisztelettel kérjük a kalendáriumot: hol a tavasz? Hol a rücsfakadás, a természet mosolya és hol főként az enyhesség, a balzsamos meleg? A mosoly bizony csak szeretve tisztelt felebarátaink: a szenesek ajkán van, az enyhe meleg pedig a jól befűtött szobában lenne, ha a két ujjnyi széles falon keresztül vigan ki nem szitálná a vad szélorkán és ha a szoba jól be lett volna fűtve.

Leszámítva az idejű csikorgó napokat, igazán elmondhatjuk, hogy ilyen kemény telünk már rég nem volt, mint ez a mostani — tavasz. Csörömpöl a réztányér már szinte hetek óta a borbélyműhelyek aítai fölött és olyan sűrű *kalap-zápor* még talán soha se volt Szegeden, mint mostanában. A nap hol kisüt, hol visszabujik a boltba, de akár nem süt, akár süt, nyilvánvaló, hogy az egyik mesterségét beszüntette. Már csak világító testnek érzi magát; arról a kötelességről, hogy melegítenie is kellene, úgy látszik, megfeledkezett. Semmiképen se hajlandó konkurrenciát csinálni a szénkereskedőknek.

Idebent a városban még csak hagyján a dolog. Itt se kellemes a kalendáriumi tavasz idején fagyoskodni, bundában járni és a nap mulasztását drága tüzelővel pótolni: de nevezetes kárt az aszfalton ez a mostoha idő nem okoz. A háziurak fejét se nyomja a bu, mert a májusi házber el nem fagy akkor se, ha nulla alá züllik is a higany a hőmérőben. Legfőlebb a zöldbeli vendéglősök sirnak, de minek sietnek. Minek akarnak hamarabb kiszöldülni, mint maga a természet.

De több mint illetlenség, tapintatlanság és kellemetlenség, amit ez a bolond, igazán széles április odakünt a vidéken művel, ahol nem aszfaltot vetnek a földbe. Ott az aggodalom sötét felhője ül az emberek homlokán; mi lesz, ha, — amitől az isten óvjon — ez a csunya, hideg idő tartós marad és az április gonosz természetét a május is át találja venni? A korán virágzó gyümölcsfa termő ereje már ettől a mostani fagyos ostromtól is megrokkant és a hideg ellenséges, ártó, ereje napról-napra nő. Ami hó most esik, az már nem takar, hanem öl és dermedt. Már pedig

azt mondják a táviratok, van hely, ahol bo-kaig ér a puha fehérség.

Szerencsénkre a hidegen kívül meg van még a reménység is. A reménye annak, hogy ez a szép kis tavasz igazi kikeletté válik, minél előbb.

— **Április 11.** A negyvennyolcadiki törvények szentesítésének évfordulóját csütörtökön ünnepelték meg. Szegeden a középületekre kitiűzték a nemzetiszínű lobogót, a bíróságokon és az állami hivatalokban pedig szünetelt a munka.

— **Hir Kiss Józsefről.** Budapestről jelentik: Kiss József, az illusztris költő, *A Hét* főszerkesztője, egy hónapi üdülés után tegnap visszaérkezett Budapestre. Tarsolyában nem hozott semmit, de hazatért friss egészséggel, üdén, vidám kedvvel. Ami elegendő ahhoz, hogy jól megérdemelt pihenője itthon meg- hozza poézise számára is a friss gyümölcsöt. Kiss József, az agg poeta súlyos beteg volt akkor, amikor elutazott és igazán örvendetes, milyen friss egészségben s munkakedvvel érkezett haza.

— **Harc az elnökségért.** A budapesti ügyvédi kamara elnökségéért megindult küzdelem egyik jelentős mozzanata tegnap játszódott le. Pollák Illés dr., a tagok túlnyomó nagy részének elnökjelöltje, ugyanis nagy ügyvédközönség előtt tegnap mondotta el zajos hatású programbeszédét. Tegnap életjelt adtak magukról a többi pártok is. Így a tagok számottevő része Nagy Dezső dr volt országgyűlési képviselőt is jelölte a megüresedett elnöki állásra. Nagy Dezső dr 13-án mondja el programbeszédét a budapesti ügyvédi körben. Az új ügyvédi párt szintén 13-án tartja meg értekezletét. Az alelnöki állásra két jelölt mérkőzik: Erdélyi Sándor dr és Pap József dr.

— **Előadás a mérnök-egyesületben.** A mérnökegyesületben pénteken este hat órakor Farkas Árpád előadást tart a város föltöltésének tervéről. Az előadás a városháza közgyűlési termében lesz.

— **A rokusi templomatyá.** A városi tanács Várhelyi József rókusi kanonok-plébános előterjesztésére mai napon Farkas János rókusi polgárt rókusi templomatyává választotta meg.

— **Aradon kulturpalotát építenek.** Arad város közgyűlése izgalmas és hosszú vitában foglalkozott az aradi kulturpalota építésével. Az épülő kulturpalotánál a költségelőirást több százezer koronás tulkiadás meghaladta. Müller Kálmán bizottsági tag tiltakozott a tulkiadások egyszerű megsza- vazása ellen és miniszteri kiküldöttet kért abba a szakbizottságba, mely az építés költségvetését felülvizsgálja. Varjassy polgármester ehez hozzájárult, utalva arra, hogy a tényleges tulkiadás 170.000 koronát tesz ki, amely áldozatot meg kell hozni, mert a kulturpalota Aradon a magyarság szempont- jából is igen fontos, szükséges lévén ellen- sulyozni a nemzetiségek által itt létesített nagy kulturintézményeket. A közgyűlés négy hét előtt elhatározta, hogy 1913. évtől kezdve szaporítja a bizottsági tagok számát. A polgármesternek ma kellett volna az erre vonatkozó javaslatot beterjesztetni, de azt indítványozta, hogy függessze föl a törvény- hatóság, a városatyák szaporítását, mert a közgyűlési terem szűk és költséges lenne azt több bizottsági tag számára nagyobbitani. A javaslatot elfogadták.

— **Utóirat a Zichy-Sárközy afférhoz.** Annakidején országos feltűnést keltett a Zichy István gróf és Sárközy István afférja.

Az affér olyan széles hullámokat vert, hogy a hire még a külföldre is eljutott. Zichy gróf panaszára a Nemzeti Kaszinó választmánya is foglalkozott az esettel s több napon át tartó tárgyalás után Sárközyt kigolyózta a kaszinóból. Az erkölcsileg kivégzett fiatal- ember persze tiltakozott a kipellengérezés ellen. Nyilvános afféreket rendezett s a grófnak valósággal menekülnie kellett a botrányok elől. De Sárközy még a külföldre is követte s ha Zichy hajóra szállott, Sárközy a tengeren is nyomába szállott, mindaddig, míg nyomot nem tévesztett. Az afférnak az volt az indító oka, hogy Zichy István gróf felesége, a gróf tudtán kívül, váltókat zsíralt Sárközynek. Nem is egy-kettőt, hanem sokat, és pedig igen jelentékeny összegekről. Mire a gróf megtudta felesége obligóit, addigra már az aláírt váltók összege meghaladta a két- százezer koronát. Ezért történt a kaszinói ki- golyózás. Zichy István gróf mindent elköve- tett, hogy a kétszázezer koronás váltóobli- góktól megszabadítsa feleségét. Amikor pör- rölték a váltókat, kifogásokkal élt s orvos- szakértőkkel kívánta bizonyítani, hogy fele- sége olyan foku idegességben szenved, amely teljesen kizárja szabad elhatározási képessé- gét. A kereskedelmi és váltótörvényszék rengeteg tanut hallgatott ki ebben az ügyben s végül úgy döntött, hogy a grófnőt pörvesz- tesnek nyilvánította. A gróf megföllebezte a törvényszék ítéletét, az ügy fölkerült a táb- lához, amely a napokban helybenhagyta az ítéletet. A hitelezők már meg is kapták köve- telésüket s ezzel az ügy aktái lezáródtak. Sárközy István most valami egzotikus or- szágban kergeti a szerencsését, amely idehaza bizony rutul elfordult tőle.

— **Ujszegeden óvóiskolát építenek.** Rö- videsen megkezdik az ujszegedi ovoda építését. Az építési vállalat árlejtésén a legolcsóbb ajánlatot tette Báló és Abrahám. Az összes munkákat ez a cég 61,322 koronáért vállalja, de csak 55,322 korona áll rendelkezésre. Mi- vel nem valószínű, hogy ismételt árlejtés jobb eredménnyel járna, a céget fogják megbízni az építéssel s a hiányzó összeget a hatmillió kölesönből fogják fődőzni. A ta- nács a hiányzó összegre póthitelt kér a köz- gyűléstől.

— **Szeged város állítja föl a másod- dik kereskedelmi.** A második kereske- delmi iskolát a város fogja fölállítani és erre a célra segítséget fog kérni az államtól. Most a tanács bizottságot küld ki, amelyet meg- biz azzal, hogy részletes javaslatot dolgoz- zon ki az iskola létesítését illetőleg.

— **A vasúti palota környéke.** Augusztusra elkészül a szegedi vasúti palota. A monumen- tális épület környékét, a Korcsoly-teret ren- deni fogják és ez a tér, fejlődésre alkalmas környékével, igen szép része lesz a városnak. A polgármester átiratára a tanács most föl- hívta a mérnökséget, hogy a környező utcák csatornázására tervet készítsen.

— **Néhány szó Tápéről.** Szeged mel- lett a szöke Tisza partján csendesen szuny- nyad egy kis falucska Tápé. Csak három- ezer lakosa van, egyszerű gyékényfonogató népek, szegények és élehetetlenek. Sokat írtak már erről a kis faluról, de még mindig nincs kimerítve a téma, mert Tápé sok érdekessé- get eredetiséget rejteget. Most Pásztor Ár- pád jeles budapesti újságíró irt tanulmányt Tápéről. Többek között ezeket írja:

Községük körül nádas, gyékényes, sásos világ volt amelynek, utvesztőiben csak ők ismerték ki magukat, halásztak és gyékényt fontak, elment mellőlük tatár, török és ők

A villamos vasúti jegyekre hirdetésekkel jutángos árban fogad el a „Délmagyarország” kiadóhivatala.